

jih najdemo sami; dobro je, če nam káko dá tudi šola. Tu so po mojem v srednjem šolstvu dijaki klasičnih razredov dolgoročno v prednosti. To seveda ne pomeni, da brez klasične izobrazbe ne gre. Seveda gre. Samo prvi koraki do obvoza so z njo mnogo lažji.

Pred leti je vlada začela koristno akcijo za povečanje vpisa na naravoslovne in tehniške fakultete. Negativni stranski učinek te akcije je bil občutek, da so družboslovni in humanistični predmeti zato manj pomembni, da ne prinašajo služb in da se jih moramo izogibati tudi v srednjih šolah. Pa je ravno obratno. Prav naravoslovje in tehnologija potrebujeta bodoče študente z močno humanistično in družboslovno izobrazbo. Pomanjkanje obvoznih strategij namreč krni možnost novih idej, možnost širšega pogleda na svet, šibi odnos do sočloveka in občutek za predstavitev znanstvenih ter tehničnih spoznanj ali izdelkov splošni javnosti.

Tudi zato so me *sortes Homericæ* v teh dneh spravljale v dobro voljo. Ne samo *Iliada*, v minulih letih je izšlo na metre odličnih prevodov iz klasičnih jezikov. Srednješolski učitelji latinščine in stare grščine so polni novega zagona in idej, pouk pa povsem prilagojen sodobnim dijakom. Mlada generacija čaka dobro pripravljena na okopih pred osnovno šolo. In kaj pravi Homer? Tole je povedal žreb: »Njima kot dober je znak poslala Palada Atena / čapljo v bližino poti – čeprav je v nočni temoti / nista zaznala z očmi, sta slišala njene glasove.«

Izr. prof. dr. Kozma Ahačič je diplomant Oddelka za klasično filologijo, jezikoslovec in literarni zgodovinar, urednik portala Fran in predstojnik Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša.

Red. prof. dr. Valentin Bucik

Univerza v Ljubljani praznuje stoletnico, z njo pa tudi Filozofska fakulteta, saj je bila ena od petih ustanovnih članic Univerze. Vendar med ustanovnimi oddelki UL FF ni Oddelka za psihologijo. Mihajlo Rostohar, eden od ustanoviteljev UL, zaradi notranjih razprtij na novonastali univerzi in navkljub

dejstvu, da je v Pragi že predaval kot izredni profesor, ni bil izbran za profesorja na UL. Zato je odšel v Brno, kjer je na Masarykovi univerzi leta 1925 ustanovil oddelek za psihologijo, kot bi zagotovo storil v Ljubljani, če bi imel možnost. Rostohar se je v času informbiroja vrnil domov in ustanovil Inštitut za psihologijo na UL FF, ki je prerasel v oddelek, in sicer po vzoru eminentnih oddelkov na bližnjih evropskih univerzah (Gradec, Dunaj, Praga, Brno). Oddelek je razvijal eklektičen, pregleden, poglobljen in izrazito empirično usmerjen ter eksperimentalno bogat študij z veliko praktičnega dela in z ne prevelikim številom študentov.

Tudi danes študij psihologije v Ljubljani sledi začetni ideji usmeritve v teoretsko poglobljenost, a hkrati v empiričnost, eklektičnost, raziskovalno moč, čim večjo individualizacijo študija in praktično usmerjenost v sodelovanje z ustanovami, kjer psihologi opravljajo svoje poslanstvo, pa najsi gre za delovne organizacije, vrtce in šole, vzgojne zavode, azile, zapore, športne ustanove, klinike, ambulante ali bolnišnice. Kdaj pa kdaj slišimo zamero ob omejevanju števila študentov pri vpisu glede na velik interes za študij psihologije, a jasno je, da ob omejenem številu pedagoških delavcev, omejenih prostorskih kapacitetah, številnih individualnih meritvah ter obiskih partnerskih ustanov potrebnih psiholoških znanj ni mogoče zagotoviti drugače kot v majhnih skupinah. Zato študij psihologije ni poceni in treba bo storiti vse za ustrezno ovrednotenje študijskega programa glede na dejanske stroške s ciljem odlične izobrazbe in usposobljenosti psihologov.

Naš oddelek je najstarejši in največji v državi, tako po številu zaposlenih pedagoških in strokovnih sodelavcev kot tudi po številu študentov, s tem pa je delo psihologin in psihologov, izobraženih na našem oddelku, najdaljši čas in najbolj poglobljeno vtakano v različne plasti družbenega življenja, o čemer govori izpričana količina in kakovost znanstvene in strokovne bibliografije, strokovnega dela, svetovanja, pojavljanja v medijih ipd. Zato oddelek čuti močno družbeno odgovornost in iz tega črpa svojo energijo za kakovostno delo, ki vsako leto k študiju privabi sposobne, delavne in visoko

Naši študenti so integralni del dinamičnega življenja na oddelku.

motivirane študente. Prednost našega študija je, da je velika večina sodelavcev na oddelku v stalnem in polnem delovnem razmerju, kar omogoča kakovostno delo in natančno načrtovanje pedagoške, raziskovalne in strokovne dejavnosti. K sodelovanju si prizadevamo privabiti tudi najboljše strokovnjake iz drugih ved, nevrologe, fiziologe, psihiatre, specialiste medicine dela in pedagoge, ki nam s podpornimi vsebinami pomagajo pri zagotavljanju kakovostnega študija.

Prihodnost psihologije vidimo v internacionalizaciji, medkulturnih primerjavah duševnih fenomenov, povezovanju s sorodnimi znanostmi, skrbi za čim bolj strokovno in kakovostno obravnavo klientov (delavci, otroci in mladi, odrasli s trenutnimi težavami, bolniki in pacienti ...) ter sodelovanju s prakso – klinično, šolsko in delovno organizacijsko. Teme, ki jih imamo namen naslavljanja, so še spol, večkulturnost, migracije, naravne nesreče in katastrofe, ekonomska kriza, brezposelnost, stres in tesnoba, ravnanje s človeškimi viri, ekologija, preglednost raziskovanja in etika v psihološkem delu.

Želimo še naprej razvijati oddelčni Center za psihološko merjenje in svetovanje, ki izvaja raziskovalne, razvojne, izobraževalne, svetovalne in strokovne psihološke dejavnosti, kot so razvoj psiholoških merskih pripomočkov, psihološko merjenje in raziskovalna dejavnost, založništvo psiholoških testov in drugih gradiv, izpopolnjevanje, izvedba psihološkega ocenjevanja za kadrovske selekcije ter poklicno, karierno in študijsko svetovanje.

Naši študenti so integralni del dinamičnega življenja na oddelku. Zelo dejavni so v študentskih organizacijah in v tutorski mreži, glavno gonilo aktivnosti pa je Društvo študentov psihologije Slovenije. Posebej odmeven je Kako si?, tedenski projekt, ki ga že 11 let organizirajo

v tednu duševnega zdravja v oktobru, vedno na neko aktualno psihološko temo, povezano z duševnim zdravjem, kot so družbena omrežja, zlorabe, preobremenjenost in stres, spol in spolnost.

Oddelek z organiziranjem znanstvenega programa sodeluje z Društvom psihologov Slovenije pri organizaciji najpomembnejšega evropskega psihološkega dogodka, saj bo Ljubljana leta 2021 gostila Evropski psihološki kongres (2017 v Amsterdamu, 2019 v Moskvi), kar je za slovensko psihologijo veliko priznanje.

Raziskovalno je oddelek vse močnejši. V psihološkem laboratoriju, laboratoriju za kognitivno nevroznanost ter na terenu v okviru dveh programskih skupin (Uporabna razvojna psihologija ter Psihološki in nevroznanstveni vidiki kognitivnega nadzora, osebnosti in psihičnega blagostanja) ter vrste projektov izvajamo psihološke študije. Naš laboratorij za kognitivno nevroznanost je z raziskovalnimi projekti v vrhu raziskav s področja kognitivne psihologije in nevroznanosti. Delo v laboratorijih poteka s pomočjo računalniških postaj za vedenjske preizkušnje in sledilca očesnih premikov na našem oddelku, EEG-sistemov na Inštitutu za klinično nevrofiziologijo in na Kliničnem oddelku za bolezni živčevja ter s pomočjo magnetnoresonančnega tomografa v Centru za klinično fiziologijo UL MF.

Pred nami je vrsta izzivov: razvijati center, laboratorije, raziskovalno dejavnost, se truditi za še večjo povezanost s prakso, zlasti na kliničnem področju, okrepi aktivnosti za spremembo študijskega programa v enovit petletni študij, doseči spremembo financiranja študijskega programa ter pridobiti najbolj motivirane, zavzete in zmogljive kandidate. Energijo želimo vložiti v širitev dejavnosti psihološke študentske svetovalnice, ki za študente deluje v okviru katedre za klinično psihologijo in

psihoterapijo. Psihološkega dela nam v prihodnje zagotovo ne bo zmanjkalo.

Red. prof. dr. Valentin Bucik je profesor za psihološko metodologijo na Oddelku za psihologijo UL FF. Ukvarja se predvsem s teorijo merjenja in testiranja ter raziskovanjem medosebnih razlik v inteligentnosti, nadarjenosti in ustvarjalnosti, pa tudi z etiko psihološkega raziskovanja, reproducibilnostjo študij v družboslovju ter verodostojnostjo znanstvenih izsledkov. Gostuje na univerzah na Reki, v Gradcu, Trierju, Zürichu, Cambridgeu, Trnavi, Brnu, Zagrebu, Sarajevu in Podgorici. Bil je član Državne komisije za splošno maturo ter njen predsednik in dekan FF.

Matic Ferlan

UMETNOSTNA ZGODOVINA – NAJPRIJETNEJŠI NAJTEŽJI ŠTUDIJ

Na neki tih, skoraj nezaveden način me je umetnost vedno privlačila, a če bi mi kdo pred leti rekel, da bom študiral umetnostno zgodovino in deloval na področju sodobne umetnosti, mu zagotovo ne bi verjel. Dokler se ni zgodilo leto 2011 in je v Ljubljano prišel 29. grafični bienale, ki ga je kurirala dr. Beti Žerovc, danes profesorica na Oddelku za umetnostno zgodovino Filozofske fakultete. To je bila prva razstava sodobne umetnosti, ki sem jo videl, in je še danes ena mojih najljubših; če si je takrat ne bi ogledal, danes zagotovo ne bi pisal tega besedila.

Ko sem se moral odločiti, s čim se želim ukvarjati v življenju, sem premleval več možnosti, nekje globoko v meni pa je vseskozi tlela želja,

da bi naslednjih nekaj let preživel na Oddelku za umetnostno zgodovino. Čeprav so mi vsi to bolj ali manj odsvetovali, češ da je to eden težjih humanističnih študijev v Sloveniji, mi je to predstavljalo svojevrsten izziv. Prvikrat sem v stavbo Filozofske fakultete vstopil v študijskem letu 2012/13, takrat še kot dijak tretjega letnika, da se malo razgledam na informativnih dnevih. Na Oddelku za umetnostno zgodovino jih je vodila profesorica Nataša Golob, skupaj s profesorjem Tinetom Germom. Bil sem povsem očaran. Gledati dva strokovnjaka, ki nista znana in cenjena le v akademski sferi – konec koncev sta se podpisala tudi pod nekaj meni znanih enot srednješolskega gradiva za umetnostno zgodovino –, je bilo zame nekaj nepredstavljevega. Spomnim se, da nas je profesorica Nataša Golob kar nekoliko (konstruktivno sicer!) prestrašila, profesor Germ pa je njene besede sproti »prevajal« s kančkom humorja, da smo jih boječi najstniki lažje sprejeli in si izoblikovali mnenje o študiju umetnostne zgodovine.

Naslednje leto sem šel ponovno na informativne dneve na Oddelek za umetnostno zgodovino – vodil jih je dr. Stanko Kokole, ki me je očaral s svojo retoriko, odličnim znanjem jezikov in širokim poznavanjem humanistike. Tudi sam sem želel postati tak svetovljan. Ko smo morali na vpisni list napisati izbrani študij, sem skoraj povsem prepričan v svojo odločitev vpisal kratico »FF-UMZG ENO« in postal študent umetnostne zgodovine.

Kot študent sem prišel v stik z Amadejo Iskra, ki je takrat ravno nastopila kot oddelčna koordinatorica tutorjev, pozneje pa je bila med drugim izvoljena na mesto predsednice Študentskega sveta Filozofske fakultete. Nikoli ne bom pozabil najinega prvega srečanja – na uradnem sprejemu brucev pred Univerzo sem jo pocukal za

Veliko nas je, ki ponovno hodimo na predavanja iz določenega predmeta, čeprav smo izpit že opravili.
